اوم

سوائے اجازت بھائی مول چند و دھرم چند کے کوئی نہ چھاپے

دھرم بلاس

کرت توی سوامی سنت دھرم داس جی

جنوں

بھائی مول چند دھرم چند

سکندر آباد نواسی

نے

بھگت جنوں کے لابھ ہت چھپوایا

جولائی ۱۹۳۷ء

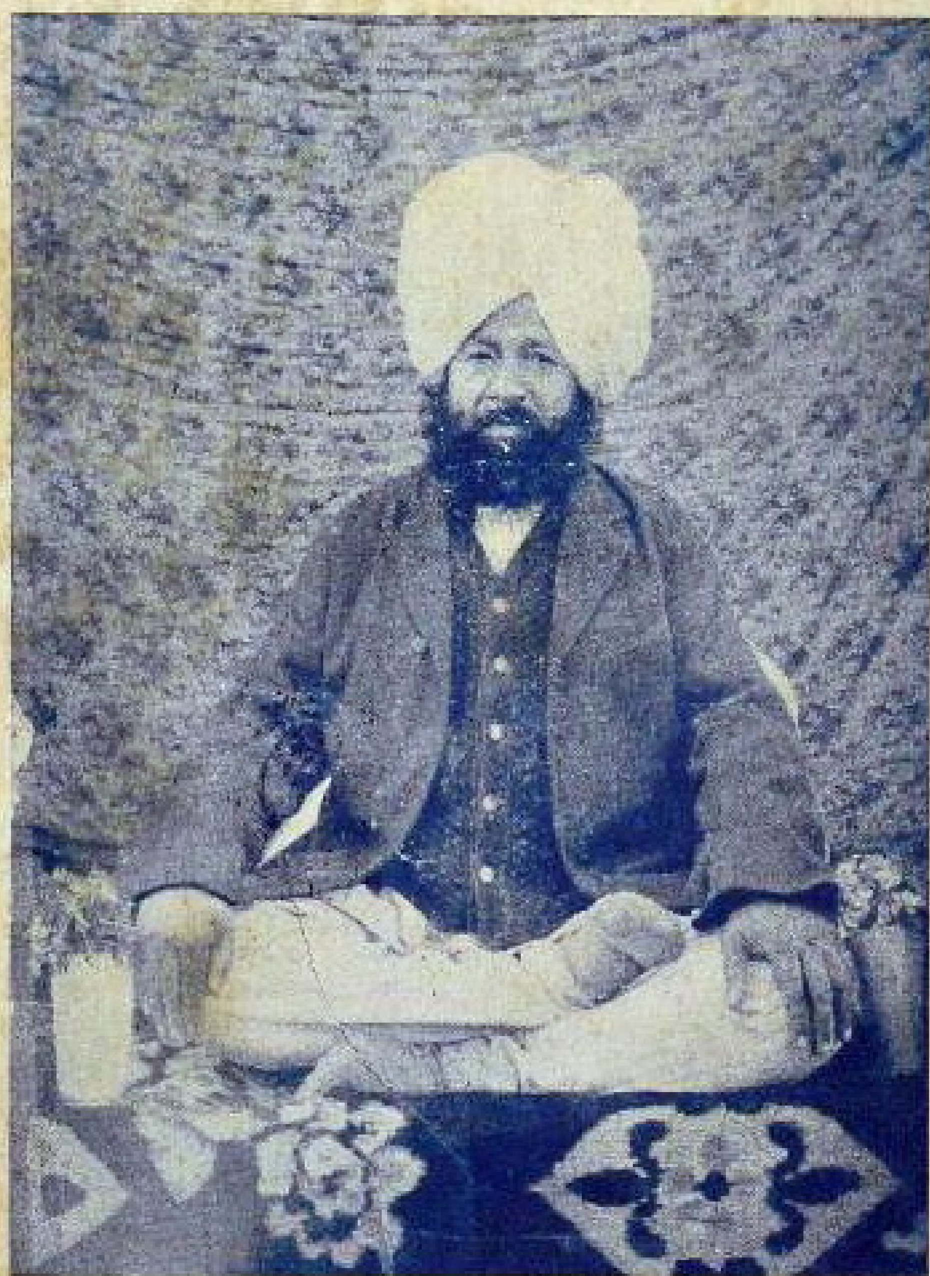
مرکنٹائل پریس چمبرلین روڈ لاہور وچ بابو گوپالداس مینجر کے پربندھ نال چھپوا کے

بھائی مول چند پبلشر نے سکندر آباد سے شائع کیا

بحروف اردو پہلی دفعہ

علاوہ ڈاک محصول بذمہ خریدار

قیمت ۳ر



Shriman Sawami Sant Dharm Das Sahib.



Bhai Dharm Chand.



Bhai Mool Chand.

اوم

ست گور پرساد

کتاب دھرم بلاس

انتھ بانجھا کرت سری مہاراج سنت دھرم داس جی لکھیتے۔

جتھے کتھے توں اک سائیں تیں بن ہور نہ کوئی ۔ میں وچ بندی ہی نہ باقی جد سوجھی تیری ہوئی

توں مجھ اندر میں تجھ اندر ایک فنا تاں ہوئی ۔ دھرم داس جے سمجھے دوجا ہندا کتھے نہ ڈھوئی

ل مرشد نوں بار رلاوی ہٹ جاہو رخیالوں ۔ دنیاوی کم بھی نہیں ڈٹھے ہوندے باجھ دلالوں

مرشد کرم کرے چا جسدے چھڈا کل جنجالوں ۔ دھرم داس گھر بار لبھیو ہوئے خلاصی گھالوں

مرشد باجھ نہیں کچھ حاصل تیں ہزار کمیوں ۔ پانی باجھ نہ ہون کھیتیاں بیج کروڑ چھٹیوں

پوجا پاٹھ نمازاں بانگاں وید قرآن پڑھیوں ۔ دھرم داس جا گنگا کعبے بھانویں سال کٹیوں

دائیں بائیں پھرن بھلیندے گھر وچ یار نہ گولن ۔ ہوندے وصل وچھوڑا جاتا پے وہم وچ ڈولن

اندر دولت مال خزانے خبر نہ دردہ نہ ٹولن ۔ دھرم داس دل کا دل تائیں دل دا قفل نہ کھولن

نہ سب تیرتھ پھریاں ملیا نہ وچ مکے لدھو سے ۔ پوجا پاٹھ نمازاں اندر ہتھ نہ کجھ لگو سے

جنگلاں وِچ دیدار نہ ہویا پڑھ پڑھ ہر ہر تھکے ۔ دھرمداس گورو نہ بتایا سبھ کجھ گھریں ڈِٹھے

ہادی کھول بتایا ایہہ راز غیب دا مینوں ۔ صورت وِچ بیصورت ڈِٹھم ڈھونڈیندے جینوں

گونگے دی مٹھیائی وانگوں حال سناواں کینوں ۔ دھرمداس جلد سمجھے تُوں بھی خبر پوے تد تینوں

مُرشد ایسا حرف پڑھایا چھُٹے پڑھن کتابوں ۔ کُل علماں تھیں نُقطہ اِکو دسیا کڈھ حسابوں

پنڈت قاضی خالی پھِردے اِس نقطے نایابوں ۔ دھرمداس سبھ چُکے تقاضے چھُٹے سوال جوابوں

چھوڑ تکبر چاکر ہوویں جے مرشد دے دَر دا ۔ اُس دے بھانے بن آکو جیہے بادشاہ کبیر دا

بھکھ وِچ جیلے ننگ وِچ کھیلے پیکے جام فقر دا ۔ دھرمداس نہ ہور کسیدی آس اِن ہر تے دھردا

اوّل آخر مولا اِکو درمیان بھی سوئی ۔ انھے نوں کجھ ہور دِسیوے جانن عارف اوئی

زیور دے وِچ اوّل آخر زر بن ہور نہ کوئی ۔ دھرمداس جس مُرشد ملیا اُسنوں سوجھی ہوئی

مُرشد نظر عنایت کیتی ڈِتوس عجب پیالہ ۔ پیون سار گئی اُٹھ دوئی صاف ہویا دل کالا

چوداں طبق ڈِٹھے دِل اندر ہویا نور اُجالا ۔ دھرمداس سبھ گئے اندیشے ٹُٹا کفر دا تالا

اِک نُقطے وِچ مکدا رولا چاہے کوئی مکائے ۔ ہور طرح ایہہ رولا گورا اُٹھدا نہیں اُٹھایا

اِکو سائیں نقطہ ایہو وید قرآنی آیا ۔ دھرمداس پیا ایہہ اک نقطہ گور بن کسے نہ پایا

پڑھ پڑھ عمر گئی گھٹ ساری لکھ جلداں ٹُٹ گئیاں ۔ مطلب دی جے بات پُچھیوے گلاں وِسبندے بیان

کڑچھی جیویں پھِر وِچ کھانے لذتاں مُوں نہ لبیان ۔ دھرمداس پنڈ لبھی نہ اگی ہور اُتوں آہیان

کھول کتاب بیان دی پڑھ توں چھٹّے ہو بکھیڑے - ہور کتاباں ڈھیر پڑھ پڑھ پُتک مُکدے کدی نہ جھیڑے

رولا تیرا توں ہی نبیڑے دُوجا کون نبیڑے - دھرمداس جیں ڈھونڈے باہر بھی تینوں نبیڑے

اِکو حرف حقیقی کافی کیوں کرنا ہیں سردردی - لکھاں کتاباں علماں کولوں عطر وِدھ اثر دی

کتھوں تیک چلیں گا بھجیا حد نہ اس سفر دی - دھرمداس چھُٹ قصے بیگانے سدھ لے اپنے گھر دی

جنہاں سبق الف دا پڑھیا ہو اونہاں کی پڑھنا - بھاہ پریم دی جلدے جیہڑے پھیر اونہاں کی مرناں

نال اپنے جنگ جنہاں دی کسے نال کیا لڑنا - دھرمداس جن سائیں جاتا تنہاں لبا بج کی پڑھناں

مطلب دی گل خیال نہ ہرگز عالم پڑھ پڑھ تھکے - پانی وچ مدھانی پا کے مکھن مول نہ چکھے

کھاوڈے ملچھ نہیں بھکھ جاندی خالی مارن پھکے - دھرمداس شاہ رگ تھیں نیڑے پڑھ پڑھ ڈھونڈن سکے

کر کر اُوچیاں باہیں جگ نوں عجب نصیحت کردے - دیوے وانگ کرن جگ چانن وِچ اندھیرا گھردے

جس جس بات توں منع کریندے کردے آپ نہ ڈردے - دھرمداس سمجھاون ہوراں آپ نہ دل وچ دھردے

بانگاں تے نمازاں پڑھ پڑھ عمر گئی کر سجدے - حاصل کجھ نہ ہویا ہوسی بھکھے سدا نہ رجدے

اُتوں تن نوں مل مل دھوندے دل تھیں کفر نہ تجدے - دھرمداس نت دیکھن اندر راتیں اُٹھ جد بھجدے

ربّ نے دُور حضور ہمیشاں بھُلیا پھرے اوداسی - گھر وچ نالے واحد والے پھردا اجے پیاسی

وہم اپنے آپ بھلایا بھوندا امریں چوراسی - دھرمداس نہ باہر ہل سی گھر آسی سکھ پاسی

عجب تماشا پانی دے وچ مچھلی پھرے تہائی - ہوکا شہر بغل وچ لڑکا رو رو پاوے چھاہی

ذات سائیں دی بندے آپے ڈھونڈھے ذات الٰہی ۔ دھریداس وس کون چھڑاوے بھانا ہے بن پھاہی

لامکان سبھ کہندے اسنوں ایہہ مکان پھر کسدے ۔ بے نشان اوہ کیوں لکھیوے کل نشان بن جسدے

بے وجود میں آکھاں کیونکر سبھ وجود ایہہ تسدے ۔ دھریداس جے آکھاں اندر باہر کیا پھر اسدے

جیکر ایتھے نہ ہووے سائیں دور نہ تدوں بھلیوے ۔ ہووے جے اک پاسے بیٹھا سجدہ تدوں کریوے

تدوں دیویئے اوہ جیاں ناں نکان چھپیا کتے دکھیوے ۔ دھریداس جے ذات نہ دوجی کسدا دھیان دھریوے

دیکھ یار نوں نال اکھیں دے چھڈدے ذکر زبانوں ۔ صورت دے وچ پردے آکے گوتھا پھر حقانوں

کوڑ مکان اتے کیہ دعوے بھلیوں لامکانوں ۔ دھریداس تد نور دسیوے اٹھے نظر جہانوں

سبھ صورت بےصورت آپے بےصورت کل صورت ۔ ظاہر باطن ظاہر چیز ایک دو مورت

رل کامل نوں سمجھ مرم ایہہ ہور نہ کمن ضرورت ۔ دھریداس جے گھر وچ بیٹھا گھر دے پوچھے مہورت

خودی گنوائے تاں خوش دپائیں ہور کوڑ چترائی ۔ خودی دوئی دی دوزخ گھٹیا کڈھ جنتوں یکتائی

خودی بغیر نہ پڑدا دوجا ایہو سبب جدائی ۔ دھریداس جاں اوتر پڑدا اہر دل نور خدائی

خالق خلقت نام علیحدہ اصلی اکو معنے ۔ بوٹے بن وا ایک نشانہ جیسے چار سو آنہ

اوہی وانے تاں اوہی ڈھیری اوہی شہر سب خانہ ۔ دھریداس ایہہ سخن حقیقی کوڑا ہور بہانہ

کیوں بھلدیا بھلکے خود تائیں گھال اجائی گھالیں ۔ گنگا پھریں بنارس جوندا لگے جا جا بھالیں

رد نہ بےبرنت اکھیں بھکھ جالیں مفتی تن نوں گالیں ۔ دھریداس تد چھٹیں عذابوں جیکر آپ سنبھالیں

حاضر ناظر وسدا سائیں ڈھونڈن لوک پریرے - اکھیاں ہون تاں جانن سارے چشماں جہاں دے بھیرے

وانگ ہرن دے گھر کستوری بھالن چار چوفیرے - دھرم داس نہ دیکھن مُڑ کے دوڑن اگاں اگیرے

اُسدی لون نہ پڑدا کوئی آپے خلقت پایا - سُورج دے وِچ دس کی کجھ نہ مے انّھیاں نظر نہ آیا

لہراندے بُرقے وِچ آکے چھپے نہ آپ چھپایا - دھرم داس من نوں بھلیا آپے ناگ ٹھہرایا

اکو سائیں ہور نہ دوجا ظاہر آپ نہانی - دُوجا ہویا نہ ہوسی ہرگز باجھوں فانت ربانی

وحدت وِچ دوئی سمجھن ایہو راہ شیطانی - دھرم داس کافر ہی سوئی بھُلے ذات حقانی

دائیں بائیں خوار نہ پھریئے دل وِچ جہاتاں ہی وے - باہر پھریاں دکھ خواری حاصل کجھ نہ تھیوے

خانے کعبے کی کجھ ملدا دل دا حج کر ہووے - دھرم داس کیوں جاویئے باہر گھر بار جے لبھیوے

بُت خانے وِچ جھات نہ مارن دوڑن کعبے خانے - بُت وِچ مُطلق ذات الٰہی ڈھونڈن دُور دِوانے

ناحق عقرب پڑھن ہمیشہ سمجھن مُول نہ معنے - دھرم داس سمجھ تیرے مرشد باجھوں ڈٹھے نشانے

پُوجا پاٹھ نمازاں سندی حاجت کجھ نہ یارا - پڑھن پڑھاون دی سردی کرنا ہو نہ چارا

کن پڑواون بھیکھ بناون کرنا نہیں کنارا - دھرم داس اک نظر پھیر کے کرنا اِتھے نظارا

باہر پھریں بھلیندا کسنوں تجھ تھی کون نیارا - ڈھونڈھ اول توں ڈھونڈن ہارا پا سیں تدوں پیارا

ڈھونڈھن ہار نہ ڈھونڈھیں جے پھر سیں خوار اوارا - دھرم داس توں ڈھونڈھیں جسنوں سو توں ڈھونڈھن ہارا

اک کہندے رب عرشاں اُوپر اک پتال بناون - دسویں دوار کہن اک سائیں ترکوٹی دھیان لگاون

اک کہندے دل دے وچ وسدا اندر جوت سُناون - دھرمداس رب اندر باہر جاہل بھید نہ پاون

نہ رب مِلدا مکے مدینے نہ وچ گنگا ناتے - نہ رب ملدا پڑھیاں پُستکاں پھریاں چُپ چپاتے

نہ رب مندر مسجد گرجے نہ ملدا بندا ناتے - دھرمداس رب ملے نہ کدھرے ملدا آپ سنجاتے

جتھے رہن اساڈا یارو اوتھے گُم حیرانی - دوزخ جنت اورے دسیندے نہ قائم نہ فانی

ہار جیت نہ ملناں پھر کے خاک باد اگ پانی - دھرمداس نہ وحدت کثرت خالص ذات نورانی

وحدت کثرت کثرت وحدت اس وچ شک نہ کوئی - گھر وچ شہر تے شہر گھراں وچ عضو جسم اک دوئی

مُرشد کرم کرے جاں جس تے ایہہ گل جانے سوئی - دھرمداس اوہ کافر غافل جانے دو جا جوئی

خود نوں جانن جے چاہیں بندیا پا نا راہ نجاتی - خود جانے بِن رب نہیں ملدا اُسٹ گھٹ نور صفاتی

جے توں مریں مرن تھیں پہلے پاسیں ابد حیاتی - دھرمداس کیہں بھالیں باہر پا دلے وچ جھاتی

پڑھ پڑھ گرنتھ کتاباں پنڈت پھرن مست مغرورے - وانگ ڈھول دے بول اندروں بول اوپروں پورے

روگ ہمے دا کرن زیادہ جیویں حکیم اُدھورے - دھرمداس سمجھایوں قائم جھوٹھا کھوہ وچ سُورے

ذات سائیں دی جنہاں پچھاتی پھردے مست موالی - جت ول دیکھن اوہ سائیں غیر دلیلوں خالی

مُڈھ دی طرف خیال ہمیشہ گنن نہ پیر ڈالی - دھرمداس کی عالم لوکاں چلن چال نرالی

پتھراں قبراں گرنتھاں اگے ٹکراں پئے مریندے - گنگا دے وچ کھاون غوطے مکے حج کریندے

سدھے رستے مُول نہ پڑدے اوجھڑ پیر دھریندے - دھرمداس وچ خالی سر دے دیکھو گھڑے بھریندے

جیہڑا دور سنیہا آہی مرشد دسیا نیڑے ۔ باہر ڈھونڈھن تھیں چھٹیوسے مٹ گئے شور بکھیڑے

اندھیاں نوں کجھ نظر نہ آوے خالی کردے جھیڑے ۔ دھرمداس گھر راہیں وسدا ہیر جلیندی کھیڑے

اکو سائیں کہندے سبھ دا پاندے پھیر جدایاں ۔ اندھے عقل دے سوچ نہ کر دے کر دے مفت لڑائیاں

آپس وچ لڑائی خلقت ملاں پنڈتاں بھائیاں ۔ دھرمداس سچ دا چھڈ رستہ پھڑیا کوڑ سودائیاں

ہر اک کہندا مذہب اساڈا عمدہ ہے لاثانی ۔ اک دوجے دا گلا کریندا ایہہ عادت شیطانی

اکو جیہا نمونہ سبھ دا خاک باد اگ پانی ۔ دھرمداس ہے اک رب سبھ گھٹ وچ کون نشانی

مڈھوں مذہب مارگ کوئی پچھوں بنیا اتھیوں ۔ چوٹی جنیو سنتاں کیہ کے مکھ وں بنے دکھیوں

جیکر ہوندے مذہب خلاف وچ جمدے نال جیہیوں ۔ دھرمداس کجھ سوچ نہ کر دے لڑدے مفت مریوں

رب وٹے پاس نہ مذہب پچھیسن نہ صورت نہ ذاتاں ۔ نہ اوہ منے سفارش ہرگز نہ چالاکی گھاتاں

چوٹی جنیو سنت نہ پچھسی نہ جاگن وچ راتاں ۔ دھرمداس عملی لتمارا ہور کوڑ سبھ باتاں

جو ہے مالک مولا سبھدا کل مذہباں تھیں نیارا ۔ ذات باپ دی جو سوہنٹ وی کافی ایہو اشارا

ذاتی چھوڑ صفاتی منگے خالی ڈھوون اندھارا ۔ دھرمداس کیہ سوچ اصل نوں مذہبوں پکڑ کنارا

جنہاں اصلی ذات پچھاتی مذہباں وچ نہ پھسدے ۔ پانی وچ جیوں کنول علیحدہ تیوں جگ وچ اوہ وسدے

ہمہ اوست دا مصرعہ پڑھکے دوئی غیر توں نسدے ۔ دھرمداس ہر اک نوں ملکے راضی ہسدے رسدے

مذہب پنتھ پتھر دی کشتی جو چڑھسی نہ ترسی ۔ خوشی آرام گنواکے سارے غوطے کھا کھا مرسی

نہ باندی اگ وچ جے ڈرسی سڑسی سدا نہ ٹھرسی – دھرمداس سو سدا سکھالا جو نہ ہوں کنڈھ کرسی

صاف فقیر جگت وچ وِرلا کمری ٹھگ ہزاراں – ہر بن وچ ہون نہ صندل شیر نہ وچ ہر باراں

بھیکھ عجائب چھپنے ہانوں پھر دے وانگ نکاراں – دھرمداس عملاں دے کھوٹے خالص وچ گفتاراں

منزل دُور فقیری والی سو کھا پوش لگاون – شہوت طمع تکبر اُلفت اوکھا غصہ ونجاون

دم دا مارن بہت سکھالا مشکل قدم چلاون – دھرمداس آئے ادی وکھی سوکھا جگ ٹھگ کھاون

فے فاقہ تے قاف قناعت بے یقیں یگ لگاہی – ریون ریاضت ڈلدی جالے وچ گدائی شاہی

نہ باندے سبھ چھوڑ بکھیڑے توڑ شرع دی پھاہی – دھرمداس جلیے ہو وے ایسا تد توں فقر الٰہی

تدوں فقیر فقیری تیری جیکر رکھیں صبوری – باجھ صبوری کمر فقیری کتھے نہیں منظوری

ہوندے تاں نہ ہوویں چھوڑ دلوں مغروری – دھرمداس کہ عمل چنگیرے پکڑ برائیوں دوری

عملاں دے وچ کمرن نہ کوشش تن دے ویش سدا ندے – دل پھر دا وچ مچھیاں دنیاں بگ جیون وچھیاں لگاندے

لوکاں دی وڈیایاں کارن سئے سئے مکر بناندے – دھرمداس لوگ گاندے پیارے سائیں نوں نہ بھاندے

اُونی چھوڑ بناوٹ کوڑی کر دل صاف فقیرا – دلی صفائیوں سبھ کجھ پاسیں پا جوں لعنت کیرا

اندر کوڑ دکھالا سوہناں ٹھگدا جان فقیرا – دھرمداس کیا پاس صرافاں وٹسی کوڑا ہیرا

سائیں دا ہو فقر فقیرا کیوں توں کریں دکھالا – صاحب مول قبول نہ کردا جو دنیا دی چالا

پکڑ سچائی چھوڑ کچائی پاسیں درجہ بالا – دھرمداس ایہہ واٹ جہانی بدلداہ نرالا

جیکر دِلوں فقیر نہ ہویا تن وی کُوڑ فقیری ۔ دولت نال نہ دولتمندی جیکر دل وچ کیری
پیراں دی جے پاس نہ خصلت کوڑ نامدی پیری ۔ دھرمداس سیانگی بندا دل وچ جے دلگیری
کدی فقیراں نوں بھکھ فاقے کدی لذیذ خوراکاں ۔ کدی پورانے میلے کپڑے چنگیاں کدی پوشاکاں
کدی چھتر سر بیٹھ سواری کدی نہ لت چاکاں ۔ دھرمداس غم خوشی کوئی تدوں لن وچ پاکاں
فقر سوئی جو فکر بغیروں فات پات تھیں نیارا ۔ سوئی مولوی مولا ویکھے مارے جدھر نظارا
طالب سوئی جو طلب سائیں وچ سبھ کجھ کرے سہارا ۔ دھرمداس سو پنڈت عالم عیبوں کرے کنارا
صبر شکر دے باجھ فقر جیوں پنکھی بن پر دے ۔ عالم جیکر عمل بغیروں شمع نہیں وچ گھر دے
دولتمند سخاوت باجھوں جیون رکھ باجھ ثمر دے ۔ دھرمداس پیر بن صورت اکھ جیون باجھ نظر دے
جیکر وصل سجن دا لوڑیں پہلے ڈھونڈھ وسیلا ۔ فقر کامل دے جا پیریں ہو رہ چھوڑ سبھ حیلا
باجھ فقیراں جان دے وچ کوڑا خویش قبیلا ۔ دھرمداس پھر آپے تینوں ملسی یار رسیلا
جوگ نہ ہووے کپڑے رنگیاں جوگ نہ کن پڑوائے ۔ جوگ نہ ہووے موندھ منڈایاں جوگ نہ کیس ودھائے
جوگ نہ ہووے بن وچ پھریاں جوگ نہ گیری لائے ۔ دھرمداس تد جوگ لبھیوے من دے کھوٹ گنوائے
اک پنڈوں خاک بلندے وانگ ہاتھیاں خر دے ۔ بھکھ بناون بنھ کھاون پھرن اوتے در در دے
اک غاراں وچ گدڑاں وانگوں رہندے ملے ڈر دے ۔ دھرمداس دھوبی دے سگ جیوں رہے نہ گھاٹ نہ گھر دے
کپڑے رنگیاں جے رب ملدا اسپا نوا دے ۔ جیکر ملدا پھراں ننگیاں رُخ سہن دُھپ پالے

جھینور ماچھی رب نوں ملدے جے ملدا اِتّن جالے ۔ دھرمداس ایہہ نہیں فقیری ٹھگیا ندے سبھ چالے

دلدے وہم نہ جاندے ہرگز ندے بھیکھ بنایاں ۔ پیڑ پیٹ دی دُور نہ ہوندی اُتے جوئن لایاں

سوٹا پھڑ کے کھڈے وکٹیاں مرے نہ سپ دی کائیاں ۔ دھرمداس بے سود کمائی گالیں عمر اجایاں

سچا رنگ نہ چڑھیا دل نوں رنگے صافے چولے ۔ گوشے وچ بن بیٹھا عابد جت کابل وچ ڈولے

من وچ کھہے ہزار دلیلاں مُنہ تھیں بول نہ بولے ۔ دھرمداس ایہہ کوڑی کوشش پانی پیا ورولے

بلکہ صبر پاس جنہاں دے دولت مال نہ چہندے ۔ دم دم طبی بھرے جنہاندی مُنہ کجھ نہ کہندے

رنگ الٰہی چڑھے جنہاں نوں کر کر بھیکھ نہ بہندے ۔ دھرمداس جو ہر وچ ویکھن بھجن نہ جچ دھ لہندے

ان جانڑاں نوں اکو جیہے جھوٹھے سچے جواہر ۔ جھوٹھے نوں سچ جانن الٹا دیکھ کے باہر

تیویں بھیکھ نے دل دے اندھے ہون دیوانے ماہر ۔ دھرمداس نہ پھسدے سیانے دیکھ بناوٹ ظاہر

نند کسو چہرے تے من دے میلے لمبے لانوں لگے ۔ اندر کھوٹ پلیتی دھو کے جھُک جھُک ہو نہ چھپکے

نند کسو ہینے رنگ رنگیلے اندروں ناقص پھکے ۔ دھرمداس ایہہ بھگت جگت دے بھرن سائیں تھیں دھکے

من دی مَیل ونجاوے جُھدا ہوندے تاں نتانڑاں ۔ ہر وچ دیکھے صورت ہر دی چھٹے زور دھنگانڑاں

جو آپنے اُسے تے راضی منے ہسکے بھانڑاں ۔ دھرمداس دوجی سبھ ٹھگی اوہی بھگت سچانڑاں

بندہ سو جو کرے بندگی نیواں بے خود ہووے ۔ راجہ سو جو عدل کماوے ظلموں دور کھلووے

مرشد سو جو رب ملاوے کھوٹ بھرم سبھ کھووے ۔ دھرمداس سو مومن جہڑی دل بد صفتوں دھووے

بات عشق دی کرن سکھالی ایہہ پر عمل اوکھیرا ۔ گلے ملامت جھنبڑ لکاں طعنے چھڈ ناں میرا تیرا

شرع مذہب دی کان چھپا کے کرناں وکھرا ڈیرا ۔ دھرمداس کوئی ورلا چڑھدا ایسے محل اچیرا

لوکاں عشق سکھالا جاتا پر ایہہ مشکل بازی ۔ قدم قدم وچ سول سولیاں دم دم سوز گدازی

سر دیناں تے عشق لگانا کیا حقانی مجازی ۔ دھرمداس نہ کم ہر ایک دا لگے بہادر غازی

عشق نال جنہاں دی یاری چھٹ گئے ہور یارانے ۔ ذکر ہمیشہ نام یار دا پڑھن نہ ہور فسانے

جاں آوے سو تحمل سہندے بھلدے سن سن طعنے ۔ دھرمداس اک پیاس وصل دی بجھ پئی پال خزانے

سچ دا پریم جنہاں دے اندر ہور پریم سٹ گھتے ۔ اُنت نند یا جگ دی سنکے ہون نہ ٹھنڈے تتے

کوڑ نمود نہ کردے تن دی رنگ الٰہی رتے ۔ دھرمداس جھکن سنگ نند کھچن فیل جیون متے

رمز عارفاں دی گوجھ جیہڑی اتھے لوگ نہ جانن ۔ دلی مرم دے محرم ناہیں اُتلے حال پچھانن

سخن عارفاں دے جد سُندے اچج دل وچ آنن ۔ دھرمداس جو عارف ہووے عارف مرد سُجانن

ہر حالت وچ عاشق پورے مست مگن ہو رہندے ۔ سبھ آلودوں پاک ہمیشہ وانگوں دریا وہندے

وانگ مسافر دنیا اندر دعوے نہ بنہ بہندے ۔ دھرمداس سبھ حق پچھانڑن کیہ جگ جھڑکیا لہندے

سچیاں لوکاں توں وکھ ویندے مذہباں نپھا نولے ۔ گلے ملامت جھنبڑ کاں طعنے دین زہر دے پیالے

سولی چاہڑن چم اتارن کہن کیہا ہی نالے ۔ دھرمداس جنہاں دے ویری ہوئیاں مرن منہ کالے

جیکر سچ اکھیو جگ نوں سبھ ویری بن جاندے ۔ اُلٹا جھوٹھا کہہ دے سادھ کوڑی تہمت لاندے

کافر بھرشٹ سودائی گھندے رند خراب سناندے ۔ دھرمداس ایہہ لگدے چاہے ہرگز باز نہ آندے

سچ بانہ جو لگا کر بندے پاپی سو ہتیارے ۔ گندی قدر شناس نہ کائی جھنڈ بجیب نکارے

کپٹ فریب جھوٹھ دے پتلے جانن خود سیانے ۔ دھرمداس جج خود دکھیارا سبھا سنوں دکھیارے

سچ دے نال پریت جنہاں دی ہرگز جھوٹھ نہ کہندے ۔ عطر مشک دے گاہک جیہڑے بھنگیاں کول نہ بہندے

وانگ پہاڑ ہمیشہ قائم لکھ لکھ چوٹاں سہندے ۔ دھرمداس منظور سولیاں کہنوں سچ نہ رہندے

نال جھوٹھ دے الفت جس دی سچ کسے نوں پیارا ۔ سچا سخن سنے جد جھوٹھا پڑدا پیٹ اپھارا

بھونڈ پاس جد عطر رکھیو پکڑے نفرت کنارا ۔ دھرمداس ایہہ مثل نہ کوڑی جھوٹھ مٹھا سچ کھارا

خوشی جھوٹھ وچ پہلے بیشک سچ وچ بہت کشالے ۔ آخر نیک نتیجہ سچا منہ جھوٹھ دا کالا

سچ ہے چھچھڑ دا پھل پہلے کالا پچھوں اُجالا ۔ دھرمداس ہے جھوٹھ مسلمان فن دو چار دکھالا

ہتھ وچ طسبی بہلے بانے مومن نام کہاون ۔ دل تھیں کفر نہ چھڈدے غیرت اوچے کوک سناون

خودی پلیتی رگ رگ اندر کوڑ دے فک گھساون ۔ دھرمداس فی نیاندے طالب ہدی راہ نہ آون

سچا مومن سوئی لکھیو دل وچ سدا صفائی ۔ کملاں کفر تے کوڑ تیاگے بانگ رکھے یکجائی

ہر مت لے مسجد وچ سجدہ رکھے جھکائی ۔ دھرمداس مکہ جگ سارا تے نماز یکتائی

جپ تپ پوجا پاٹھ بندگی کرے ہنر کمائی ۔ گنگا بھانویں جاوے کعبے تندی رکھے صفائی

باجھ معرفت کدی نہ ہووے وہموں یار رہائی ۔ دھرمداس نہ مٹے اندھیرا جیویں باجھ روشنائی

جھوٹھی دُنیا ندے لگ لالچ سائیں سچا بُھلایا ۔ جھوٹھی چیز نوں سچ کر جاتا سچ نوں جھوٹھ بنایا

جو کرنا تھا کیا نہ اس نے کیتس کام اجایا ۔ دھرمداس کھاون دا واڑو اکھیاں وچ پایا

اِس لالچ دی صحبت کر کے ہر اک فتنہ اجھورے ۔ بادشاہ مُلکاں دے والی لالچ نال ادھورے

شیر انوں ایہہ کرے لومبڑی کائر کرے داسورے ۔ دھرمداس بن طلب چھٹیاں طلب ہون نہ پورے

مرن بندے نوں یاد نہ ہرگز جانے سدا جہانی ۔ نیکی دا کم کدی نہ کیتس عیب کرے دن راتی

جھوٹھی دُنیا ندا کرہ لالچ دم دی قدر نہ جاتی ۔ دھرمداس کجھ نفع نہ کھٹیوس ہوڑی سگوں گنواتی

جیویں مُسافر بندے سارے جگت مُسافر خانہ ۔ تویں تویں آ لاندے ڈیرے اگلے ہوں روانہ

گھڑی پلک دا واسا ایتھے دعوے کرے دیوانہ ۔ دھرمداس کرہ منتا بیٹھا جو ہے مال بیگانہ

اک دم دی گذران بندیا ابڈے تانڑ نہ تانڑیں ۔ دعوے کرن اجائے ایتھے پلڈے سبھے باہنیں

انت خاک وچ واسا سبھدا اکیں کنگلے کیا رانڑیں ۔ دھرمداس کرہ مغروری کوڑے جگ دے مانڑیں

دُنیا نوالے بجاہ غما نوچ رات نے دیہے سرڑے ۔ دیہاں ٹھیاں کارن کملے کُتیاں وانگوں لڑدے

سکھ دی نیند نہ سکھدا کھانا دوڑن لہندے چڑھدے ۔ دھرمداس لٹ کھاون سبھ نوں تسّ نہ دل وچ پھڑدے

دھوکھ کوڑ فریب کرہ بندا نال ظُلم اے جٹی ۔ مسکیناں دی رت نچوڑے پار گیا ندی بٹی

مردی واری چلیا سکھنا ایں لئی نہ کوڈی پھٹی ۔ دھرمداس لعنت دی آخر گیا ساتھ لے کھٹی

کیا ہویا جو قاروں وانگوں بہت خزانے جوڑے ۔ سبھ جگ تیرا ہویا سلامی حُکم نہ کوئی موڑے

لکھ لکھ لشکر پیر پیادے لکھ ہاتھی گھر گھوڑے ۔ دھرمداس مفلسدی مانند مرسی راجہ توڑے

ایہہ نہیں حرص رہندی بُھلیا بھاگو کر لکھ چارے ۔ چاہے کتنی دولت ہووے اگاں ہتھ پسارے

تیل لکڑیاں نال جیویں کہ جاہل اگ نوں ٹھارے ۔ دھرمداس اک باجھ قناعت ہووے نہ بس پیارے

کیوں لالچ دا بروا ہو کے حرمت عقل ونجاوے ۔ جنہڑیں کنہڑیں دی کریں خوشامد متھہ ہر سبیں جھکاوے

دنیا دار کمینے جیہڑے مُرشد باپ بناوے ۔ دھرمداس تیں مالک سجھدا جیکر طمع گنواوے

نال صبر دے رکھ یارانہ چھوڑ طمع دی یاری ۔ ساتھ حرص دے اُلفت جسدی پاندا پھرے خواری

دردر باندر وانگ نچاوے دم دم بیقراری ۔ دھرمداس ایہہ پریتم نکے لٹے حیاتی ساری

جیکر کریں قناعت بندیا خوشیاں ہر دم مانڑیں ۔ تنگدستی وچ نہ کر گریا جھوٹھے مال لکانڑیں

زروالے پیلے زروانگوں پھڑدے شوگ انجانڑیں ۔ دھرمداس جگ گنڈھوں خالی بیٹھ نہ فقر ربانڑیں

صبر شکر دی جس وچ عادت رہندا اسدا سُکھالا ۔ جو حالت وِچ تنے مر نے راضی کرماں والا

صبر کنجی بن کدی نہ کھُلدا مشکل کم دا تالا ۔ دھرمداس پھل اسدا شیریں پہلے تلخ پیالہ

جیکر بندیا ہوویں تیرا سچدے نال یارانہ ۔ جتھے کتھے اُوتھے تینوں سمجھن یار ریگانہ

ایہو وسیلا ملن سائیں دا سچا ایہو خزانہ ۔ دھرمداس سچیاندا کردا چنگا ذکر زمانہ

جھوٹھ جیہی نہ عادت مندی ہر حال کماوے ۔ جھوٹھے دا ول ہووے کالا لکھ لکھ گھاٹ کماوے

جھوٹھ بھاویں کرے بندگی تاں بھی کسے نہ بھاوے ۔ دھرمداس سبھ کردے لعنت جس محفل وچ جاوے

ایہہ نہیں مُلک سگے دا بندیا کیوں ہویوں متوارا ۔ میری میری کر کر بُھلیا پُھلیا پھرے گنواردا
کتنے پہلے تیں جیہے ایتھے گئے پسار پسارا ۔ دھرمداس سٹ دعوے کوڑے دم دا جان گذارا
اک جا تے آ بندے کیہی دعوے لگا کر چلے ۔ اک جاوے پھر دُوجا بہنیجا دیوے اسنوں ولے
گیا تیسرا آیا چوتھا گئے سبھی رل ملے ۔ دھرمداس اوہ رہے ایتھائیں لڑ لڑ ہوگئے جھلے
ساری عُمر ایہی کملے غفلت بیچ گذاری ۔ تن پہراں وچ نہ کُچھ کیتو چھتے پھڑ ہوشیاری
ایہا گھڑی بھی نہ ہتھ آسی رہیں کر کر زاری ۔ دھرمداس جت بازی ہاری پھر پھر ملے نہ واری
بندا جانے میں ہاں ودھدا تے دن دن جاوے گھٹدا ۔ جو دم جاوے پھر نہ آوے تیر ہتھوں جیوں چُھٹدا
ہولی ہولی چور موت دا جاندا اسنوں لُٹدا ۔ دھرمداس جو کچ دا بھانڈا ہن جھٹ نوں ٹُٹدا
اس دنیا دو رنگی اندر کدی نہیں یک رنگی ۔ کدی غریبی دولتمندی کدی فراخی تنگی
موت حیاتی وصل وچھوڑا دُکھ سکھ دوویں سنگی ۔ دھرمداس ہر حالت اندر خوشی غمی نہیں چنگی
ٹُٹے گھڑے دے پانی وانگوں عُمر بندے دی فانی ۔ ندی کنارے دا رکھ جیسے جھٹ پلدی زندگانی
مُورکھ جانے میں نت جیساں پھر مست ابھمانی ۔ دھرمداس نہ رہنا اس جا ایہہ نگری بیگانی
موت ہمیشہ سبھ دے سر تے نارے مار پکارے ۔ لکڑی بُت نوں کیڑے وانگوں وچ وچ کھا گذارے
تن دا ایہہ اگرہ یا جاندا مُورکھ محل اوسارے ۔ دھرمداس نہ سندے غافل وجدے کوچ نگارے
میری میری کر کر بندہ پھر دا مست گہیلا ۔ ایہہ ہے کسدا تے اسدا اکڑیا یاد نہ آخر ویلا

جیویں مسافر ہون اکٹھے ندی ناؤ کا میلا — دھرمداس نا ملے سبھ کوڑے جاسی ہنس اکیلا

ایویں اپنا جان جنہاں نوں سکے میت پیارے ۔ چوری ٹھگیاں کوڑ محنتاں پاپیں کرم کچارے

بچھڑنے نہ ساتھی کوئی ہوندے دور کنارے ۔ دھرمداس سبھ سکھ دے سنگی مت توں جان ہمارے

سبھ مطلب دے چیلے جگ وچ اپنے کیا پرائے ۔ مطلب باجھ نہ وسدا کوئی ڈٹھے ٹھوک وجائے

جس جا مطلب بنے ندا دیکھن بہندے سیس جھکائے ۔ دھرمداس جد ہویا مطلب جاندے کنڈ ڈھلائے

نال کوڑیاں الفت پا کے دکھ بھگیندا بندا ۔ وانگ ڈڈو رے بھائیاں تیرکے پھسے عقلدا اندھا

رشتے دار مرے جد کوئی پٹ پٹ ہووے گندا ۔ دھرمداس نہ سمجھے مورکھ سپنے دا سبھ دھندا

بندا نال تکبر بھریا کوڑے کرم دا مانڑے ۔ میں ہاں چتر سیانا سندر تیر آپ نوں جانڑے

آکڑ آکڑ چلے کسے نوں نظر تلے نہ آنڑے ۔ دھرمداس جد نکلے پھوکا آوس ہوش ٹھکانڑے

خودی تکبر نال بندیا ہرگز لانہ یاری ۔ نہ تاں آخر تینوں پھڑکے سٹسی وچ خواری

ایہو بد شیطان بنا دے لعنت دیوے بھاری ۔ دھرمداس اوہ رہندا خالی جو ہووے ہنکاری

شہوت دے وس اندھا ہوکے کرے حرام حرامی ۔ بھلا برا کجھ نظر نہ آوے بے عزتی بدنامی

دولت طاقت عقل ونجاوے بچ کرے غلامی ۔ دھرمداس نت کھاوے مارا بنڑدا کوئی نہ حامی

بھنگ شراب افسن بھنیں یادہ جے پی کوئی پچاوے ۔ اے ہر نشہ کام دا ظالم اوکھا جریا جاوے

ولی فقیراں شاہاں نیاں گلیاں وچ رلاوے ۔ دھرمداس ایہہ وانگ قلندر سبھ نوں نار نچاوے

غصے جیڈا جگ وچ کوئی ہور نہ دشمن دسدا - زہر کنوں بھی ودھ کے جانو برا اثر ہے اسدا

زہر ہوندی پیدا جتھوں منگدی برا نہ تسدا - دھرمداس ایہہ مارے اسنوں ہووے جمیا جسدا

مرد سورماں اوہ نہیں ہوندا ہاتھی پکڑ ڈھاوے - شیراں نال کرے جنگ کشتی چوٹ پہاڑ گراوے

تیغاں تیر سہار کے تن تے لنگھ سمندر جاوے - دھرمداس جاں مارے کاور سوئی مرد کہاوے

لکھی ہتھ نہ آندا جیہڑا ادم دی قدر نہ پاوے - چوری ہیرا لے چلن دن راتی لیکھے اک لاوے

ایہو جیہی کوڑ بدی وچ دولت مفت لٹاوے - دھرمداس لالاں نوں سٹ کے ٹھیکر لیا اٹھاوے

جیون سوہنے دی جنا بندیا تیرا جیون پیارے - کوڑ محبت نال نہاندے جھٹ فنی وچھڑن ہارے

اج ایہہ چلیا کل اوہ ٹریا سن کوچ نقارے - دھرمداس نہ سمجھے توں بھی جانویں من اشارے

وانگ حباب نہ کر مغروری سدا نہیں ایہہ ہستی - ایہا بلندی تیری تینوں سٹسی اندر پستی

اکھیں ویکھے ساتھ لدیندے چھڈیں نہ توں خرمستی - دھرمداس ایہہ وسدے جیہڑے اجڑ گیاندی بستی

غفلت دا پی نشہ باورے گھالہ جھوٹھ دا گھر دے - چھوڑ قناعت دنیا پچھے اگ حرص دی سڑدے

خالی جاندا ویکھ سبھ نوں عمر کدی نہ بھردے - دھرمداس پلیدے کارن جھٹ مفت آپ وچ لڑدے

دولتمندی دشٹ الفت بندیا ایہہ کھوہ سبھن کسدی - وانگ کنجری جان بکاراں کل اسدی اج اسدی

جد آوے لت مارے گردن گر بھنے جد اسدی - دھرمداس سبھ خلق لٹا کے آپ نیاری دسدی

دولت وی پوجا جگ اندر یاری دی سبھ یاری - دولتمند جگ پوجے جیہڑے اج تاج سرداری

دولتمندکے سبھ ساک برادر دولت دی سبھ داری ۔ دھرمداس بن دولت جگ وچ خستہ حال خواری

دولتمند کہے گل جھوٹھی سبھ کوئی سچا جانڑے ۔ سانچی بات کہے جے نردھن ہر اک کوڑ پچھانڑے

سچ کہندے گھر دانے جسدے کملے بھی اوہ سیانڑے ۔ دھرمداس دولت بن سیانے پاگل جیویں یانڑے

ہر اک باپ بنڑیا اسنوں جو ہووے دھن والا ۔ نردھن دا کوئی باپ بنڑاندا ایہہ عجائب چالا

سب دنیا دے طالب بنڑے کیا انڑاں کیا اعلے ۔ دھرمداس اس دنیاں کولوں کوئی فقیر نرالا

علم صبر دی دولت لگے دولت کم نہ آوے ۔ اس دولت دی پہنچ نہ اُتھے جس جا ایہہ پہنچاوے

علم صبر نہ گھٹدے خرچے نہ ٹھگ چور چرا وے ۔ دھرمداس ایہہ دولت کوڑی جیہڑی لٹے گھٹ جاوے

صبر علم دی دولت جسدی اوسنوں بے پرواہی ۔ جس جا جاوے آدر پاوے سب ملکاں وچ شاہی

ایہہ سچ دولت کدے نہ گھٹدی اسنوں نہیں تباہی ۔ دھرمداس ناہیں ہر جگہ ایہہ جو دات الہی

پاپ ودھے بن ودھے نہ دولت آوے پاپ دے حیلے ۔ مات پتا دے نال لڑا وے بھائیاں ویر پوا دے

صفتاں نیک ہٹاوے دل تھیں ربدا راہ بھلاوے ۔ دھرمداس بھٹیاری اسدی نگھی نیند نہ آوے

مطلب جیہا نشہ نہ کوئی مست تھیوے جو پیوے ۔ عقل نہ رہندی مول نکانڑیں اکھیوں اندھا تھیوے

کمزاتاں دی کرے خوشامد جھکدا پیر دھووے ۔ دھرمداس خراب پہن دا وے سب دے منہ سنڑ ہووے

دنیاں جوڑے نال ہنر دے کہندے لوک سیانڑاں ۔ سادے بھانڑے کیسیاں سوں کی جسنوں شوق ربانڑاں

دنیاں ارانڈ لے ہر قسم دوزخ وچ ٹکانڑاں ۔ دھرمداس اوہ جان بہشتی جنہاں پریم سجانڑاں

جیہڑے کم نوں آیوں بندیا تینوں سار نہ کائی ۔ بدی بخیلی وچ لگ کے زندگی خاک رلائی

سائیں دا کدے سمرن بھلیا نالے نیک کمائی ۔ دھرمداس کیوں ڈھیں بیڑی کنڈھے اُوپر آئی

ہن ہالوں کیوں آیا ایتھے مورکھ خبر نہ لبھتی ۔ کوڑے دھندے کر کر جگ دے عمر اجائی بیتی

رستے چھوڑ گرُ سنتے چلیا غفلت دی بھنگ پیتی ۔ دھرمداس کرم مندے بھیڑے ہاری بازی جیتی

بال اوستھا گئی کھیڈ وچ نیکی بدی نہ جانڑے ۔ جوبن دے وچ آوے جدکر دنیا نوں وچ لیناڑے

بڈھیاں ہویاں انگ سب ہارن ہے ہوش نہ ٹھکانڑے ۔ دھرمداس دور کارن سارے گھس دے وچ دھنگانڑے

بڈھی عمر دکھاندا کھانڑاں اوکھی گھڑی وہاوے ۔ اپنے بھی ہو جان پرائے نیڑے کوئی نہ آوے

سب کہندے ہن مر توں بھیڑا بول نہ کسے سکھاوے ۔ دھرمداس پر مورکھ پورا اجے نہ موہ ہٹاوے

دیہہ تن دکھ درد اندر یار راضی کدی نہ ہووے ۔ خوشی نصیب بھلا کدا سدکے مڈھ جمدا رووے

داغ دکھاندے لہن نہ ہرگز کر کر چارے دھووے ۔ دھرمداس نہ ہووے راضی خاک اُتے جد سووے

دم دم اندر خبر نہ پوندی جاوے دیہہ دم چلیا ۔ جیویں پرچھاواں جاوے ڈھلیا ایہہ بھی جاوے ڈھلیا

بدلاندی ساہ دے بیٹھاں مورکھ ڈیرہ ملیا ۔ دھرمداس ایہہ جگہ کوچ دی ٹکنا نہہ جھلیا

گھر تیرے وچ اٹھ سٹھ تیرتھ جے چھوڑیں بدنیتی ۔ مکہ مدینہ اندر تیرے سٹ گھت دلوں پلیتی

ہتھ وچ منکے دل وچ بدیاں کیا تیں بندگی کیتی ۔ دھرمداس نہ دیکھیں تن نوں دوڑیں دیر مسیتی

راز حقیقی کھول نہ بہیئے بے سمجھاں دے اگے ۔ اندھیاں نوں کی معلوم ہووے رنگ کالے یا بگے

ہیرے لالاں دی کیا سوجھی جیسے گل پاپے ڈھگے - دھرمداس خاموشی چنگی چارہ جننا لگے

جاہل جھنڈیاں نوں نہ ہرگز اثر نصیحت کردی - سئے سئے ملئے صابن بھاویں ہلدی تجے نہ زردی

اُلٹے دکھ تکلیفاں دیندے مفت کمن سر دردی - دھرمداس دودھ نال پکیو سپیدی زہر نہ مردی

جے سائیں دی خوشی جیہوے راضی رکھ لکائی - خلقت راضی رکھن جیہی نہیں عبادت کائی

خلقت راضی خالق راضی اس وچ شک نہ رائی - دھرمداس جے دل رنجیدہ کس کم ہور کمائی

خلقت دا دل خانہ رب دا متاں گم اویں اسنوں - گھر والے نوں رنج پہنچدا اجڑ بالگے جد تیسنوں

ایہہ گھر گریا کون بنڑاوے طاقت دس کہاں کسنوں - دھرمداس نہ بنڑدا شیشہ ٹھوکر لگدی جسنوں

وید قرآن پڑھے نہیں بھاویں بھنگ شراب اڑاوے - مندر مسجد پیر نہ پاوے اوہ رام نہ دھیاوے

انہاں گلاں وچ عیب نہ کوئی ساڈی شرح بتاوے - دھرمداس پرچار اللہ دے دل نہ کسے دکھاوے

شیراں ناگاں نوں وس کرنا ایہہ کم نہ مشکل دا - تلواراں تے چڑھ جھکے پنچھڑیاں اوکھا کام نہ تلی دا

نال عقل دے بن بھی جاوے محل ریت دی گلدا - دھرمداس دوجے کم سوکھے مشکل مارن دل دا

نیک بنڑاوے صحبت نیکاں بری بنیں بد ہو جاوے - پانی دل نوں سنگت جیہی ویسا رنگ وٹاوے

چندن پاس بنڑن رکھ چندن صحبت بانس جلاوے - دھرمداس صحبت دی طاقت تخموں دودھ کھاوے

کھاوے شیر نہ خطرہ کوئی بھلا اگ وچ سڑناں - برفاں وچ جا گلنڑاں چنگا لوہا گرم ہتھ پھڑناں

ندیاں وچ ڈوب مرن بھلیرا نیک ناگ دا لڑناں - دھرمداس پچھ بھلا نہ سمجھو بد صحبت وچ پڑناں

دُنیا نداری وانگ کھوے دے پانی دھمند جاری ـ من دی ٹہل تے خواہش ٹنڈاں لیا رشتہ داری
خوشی غمی نسار پاڑہ چھا ریہٹ گنتی بھاری ـ دھرمداس اک ٹنڈ بھریوے خالی دوجی واری
وَیر پریت دے چکل چکلی لٹھ لاج سے جڑیا ـ بَیل بندہ تے غفلت کھوپے موہ رسے کڑیا
گادھی غرض نے تسوٹا حاجت پُتراں دھیاں بھڑیا ـ دھرمداس ماں رن کس کس کے بھیدا کدی نہ کھڑیا
صحہ بدن دا کانجن بھاری جکمہ ہے بین ہیری ـ محنت دے تکلیفاں بیندے ایہا پھردا پھیری
ترشناں دھرتی دیوچ پانی پا وے ہوئے نہ سیری ـ دھرمداس چنتا دی کھیتی دکھ دردا ندی ڈھیری
بَیل جاندا ہیں چل چل کے کوہ سیکڑہ آ ماپے ـ جتھے آہی اُتھے پھرکے کھوپے لتھیاں جاپے
بندا جانڑے ہیں کجھ کیتا پٹ پٹ گھنڈے سیاپے ـ دھرمداس جل جاوے غفلت منصف ہووے آپے
دشٹے گھاس نوں کھاندا پھردا کھاکھا بس کہندا ـ سچ پچھیے تاں بَیل بندے تھیں تھوڑے دُکھڑے سہندا
بُیل پھیر دو جھٹ بھی جاوے ایہہ دن راتی دھندا ـ دھرمداس جد مرسی چھٹسی مُویاں باجھ نہ بہندا
سائیں نوں ہیں ٹریا ڈھونڈھن کوئی سار نہ دسے ـ جسنوں پچھیا کتھے سائیں اوہ گل سُن ہیری ہسے
سبھناں کھیا نہ نظریں آندا پھرد سبھ ہی تسے ـ دھرمداس جد سوجھی ہوئی تاں دمدم حاضر دسے
جیکر دل دا گھنڈ لہیوے سب جا دسدا سائیں ـ سب صورت ایہہ صورت اُسدی ہر رنگی ہر جائیں
بہرے تُوں بھالیں کسنوں خدا نہ ہو ہر تھائیں ـ دھرمداس جے گھر وچ کھوجیں تاں پاسیں ہر تھائیں
پنڈت قاضی خالی دونویں ایویں لُٹ لُٹ کھاندے ـ جیکر رب دا راہ پچھیوے پتہ نہ کجھ لگاندے

نہ ایہہ تارن نہ ایہہ ڈوبن وچ وچ پئے گُتاندے - دھرمداس دسدے کجھ بھی نال گلاں پرچاندے

پُستک پتھ کتاباں لیکھے بگڑے جیویں کھلوندے - دل وچ ربی شوق نہ ہرگز مٹّے کہہ کہہ روندے

لوگاں نوں سمجھاندے نرمی آپ نیم نہیں ہوندے - دھرمداس ایہہ پاکھن دے دل دی میل نہ دھوندے

ایہو قادر تے ایہو قدرت ایہو باقی فانی - ایہو وحدت تے ایہو کثرت ایہو مجاز حقانی

ایہو بندہ تے ایہو مولے ایہو خلقت بانی - دھرمداس ہے فرق نظر دا جیہنا اکو لاثانی

ختم

یہ کتاب اس پتہ پر مل سکتی ہے - اور بھرتھری بلاس بحروف گورمکھی و بھرتھری بلاس بحروف اردو بھی اس پتہ سے مل سکتی ہیں - بلکہ اور کتابیں بھی جو سری سوامی سنت دھرمداس صاحب کی تصنیف شدہ ہیں - وہ بھی اس پتہ پر سے مل سکتی ہیں -

(۱)	بھرتھری بلاس بحروف گورمکھی	قیمت ۱۲/	(۲)	بھرتھری بحروف اردو	قیمت ۸/
(۳)	جلوہ حقیقت یعنی درستان منصور بحروف اردو	" ۱۰/	(۴)	دھرم بلاس " " "	۳/
(۵)	دھرم بلاس بحروف گورمکھی	" ۳	(۶)	سنت بلاس " گورمکھی "	۳/
(۷)	پینتیس اکھری " "	" ۱/	(۸)	وگیان چمن ارتھات بارہ ماہ بحروف گورمکھی "	۱/
(۹)	وچار درپن بحروف گورمکھی	" ۳/	(۱۰)	آنند سرود بحروف گورمکھی "	۳/
(۱۱)	پرپنچ رتن " "	" ۳/	(۱۲)	بھجن مالا " " "	۳/

پتہ حسب ذیل

بمقام سکندر آباد تحصیل شجاعباد ضلع ملتان ڈاک خانہ خاص

سکندر آباد - بردوکان بھائی مول چند دھرم چند

(دوہرا)

جو نر شردھا پریم سے پڑھے سُنے یہ گرنتھ - مول چند تت چھن لہے گیان موکھ کو پنتھ

سب سجنوں کے پرتی پرگٹ کینا جاندا ہے کہ سری سوامی سنت دھرم داس صاحب جی کا سریر بماہ پوہ سمت ۱۹۷۵ وچ سما چکا ہے - اور ان کا استھان سری دھرم پورہ سکندر آباد تحصیل شجاعباد ضلع ملتان وچ بنا ہوا ہے - اور ہمیشہ ہر سال دو دن میلہ ست سنگ بھی ۲۲ و ۲۳ چیت کو ہوا کرتا ہے -

---

اشتہار

کتب ہائے مطابق فہرست صفحہ ۲۳ جو شری سوامی سنت دھرمداس صاحب کی تصنیف شدہ ہیں اور جنکے حق تصنیف ہمارے پاس ہیں۔ وہ مندرجہ ذیل پتہ پر بھی ملسکتی ہیں۔

(۱) جے۔ایس۔ سنت سنگھ سکنہ لاہور اندرون لوہاری دروازہ۔

(۲) بھائی بوٹا سنگھ پرتاپ سنگھ سکنہ امرتسر بازار مائی سیواں

(۳) بھائی پرتاپ سنگھ پریتم سنگھ سکنہ امرتسر بازار مائی سیواں

(۴) بھائی گیلا رام بھارتی بھنڈار سکنہ ملتان شہر متصل کُپ۔

(۵) لالہ دھنپت رائے سکنہ ملتان شہر کالے منڈی۔

دھرم چند بقلم خود